

Actualitat de Carrasco i Formiguera

Dll, 12/04/2010 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

El passat divendres, dia 9 d'abril, es va acomplir el 72è aniversari de l'afusellament de [Carrasco i Formiguera](#). Val a dir que la data em va passar per alt. Certament un ritme un xic embogit de feina em té força absorbit, però no crec que els mitjans de comunicació en pareixin massa esment. Me n'haurien fet memòria de seguida.

Entre tants represaliats, entre tantes morts i assassinats d'innocents a la guerra del 36, a la postguerra i a la preguerra, el cas de Carrasco i Formiguera té un valor especialment simbòlic per entendre el drama viscut a Catalunya. Defensor de l'Estatut de Núria a les Corts de Madrid alhora que defensor dels jesuïtes a les mateixes Corts, oposant-se a la seva expulsió d'Espanya, defensor de la legalitat republicana i de la Generalitat en el moment del cop d'estat franquista, obligat a refugiar-se en veure's amenaçat per la FAI i per altres forces revolucionaries de l'esquerra, acaba detingut per les forces de Franco i afusellat a Burgos, després d'una farsa de judici.

Aquests lacònics trets biogràfics apunten el drama viscut per la part més sana de la societat catalana de les dècades dels 30 i dels 40 del segle passat i com, entre uns i altres, va ser anorreada. Crec que es suficient per fer-ne memòria, però encara hi ha prou paral·lelismes amb situacions del moment com perquè aquesta memòria sigui més obligada.

Avui he pogut llegir per internet algun article dels qui no els va passar per alt l'aniversari on s'accentua aquesta actualitat de la gran figura de Manuel Carrasco. Un és el que va publicar el mateix divendres el historiador -biògraf de Carrasco- i monjo de Montserrat Hilari Raguer al Diari de Girona, titulat "[El Estatuto de Cataluña ha muerto](#)", l'altra del periodista Francesc Canosa, titulat [Per què van assassinar Manuel Carrasco i Formiguera?](#)

Tant si la setmana vinent és la de l'anunci de la retallada de l'estatut com si encara no han tingut prou temps per fer la feina els del Constitucional, l'actualitat és absoluta.